

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11Csp/79/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321202112
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8321202112.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154 zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovanej: L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX W. zastúpená JUDr. Martinou Gecákovou, advokátkou, so sídlom Nám. Slobody 48, 066 01 Humenné o zaplatenie sumy 4.146,78 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd konanie o zaplatenie v časti 2.822,32 eur s príslušenstvom zastavuje.
- II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietla.
- III. Súd žalovanej voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,88 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. podal dňa XX.X.XXXX na súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 4.146,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne od 21.5.2021 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Podanie žaloby odôvodnil, že Všeobecná úverová banka, a. s. je bankou v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, medzi ktorou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa XX.X.XXXX uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VU´B, a. s. BANKOMATKA QUATRO, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2.400,- eur a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,- eur.

Žalobca ďalej uviedol, že v zmysle zákona o bankách je povinný viesť obchodnú knihu a v nej viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky o obratoch, ktorá obsahuje aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti. Posledný kalendárny

deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise.

Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam. Žalobca tak vystavil nový výpis z bankovej knihy ku dňu 6.5.2021 s konečným stavom ku 30.4.2021 so zostatkom na úhradu vo výške 4.146,78 eur obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej.

Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti, t. j. do dňa 20.5.2021 a tak vznikol žalobcovi nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. odo dňa 21.5.2021 do zaplatenia.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro premium zo dňa 20.6.2015, Výpis z Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 6.5.2021.

4. Uznesením č. k. 11Csp/79/2021 zo dňa 26.8.2021 súd pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 358 311 54 a to na základe návrhov na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s. r. o. ako postupníkom, ktorej predmetom je sú aj pohľadávky postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi. Spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. súhlasila s tým, aby do konania vstúpila na miesto doterajšieho žalobcu. K návrhu postupník pripojil aj Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 3.8.2021 adresované žalovanej.

5. Podľa ust. § 167 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) súd doručoval žalovanej žalobu s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach, uznesenie - výzva na vyjadrenie k žalobe, ktoré si žalovaná prevzala dňa 30.8.2021

6. Dňa 8.9.2021 súdu doručila podanie žalovaná, v ktorom uviedla, že k zadlženosti prispela ich ťažká životná situácia, keďže sú rodičmi ťažko chorého chlapčeka a to už od jeho narodenia, ktorému bola diagnostikovaná detská mozgová obrna a k tomu ďalšie pridružené diagnózy, čo znamená, že syn je odkázaný na celodennú nepretržitú starostlivosť rodičov.

7. Žalobca doručil súdu dňa 3.12.2021 podanie, v ktorom k výzve súdu uviedol, že svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 03.08.2021, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené pod číslom zásielky D. s odvolaním na bežne akceptovateľnú súdnu prax s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003. V súvislosti s plnením podmienok zmysle ust. § 92 ods. 8 z. o bankách pre postúpenie bankovej pohľadávky žalobca tiež poukázal na výzvu jeho právneho predchodcu, banky zo dňa 04.07.2018, ktorou jeho právny predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky a napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní. Právny predchodca žalobcu v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok listom zo dňa 04.07.2018 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

Žalobca tiež zobal žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.778,32 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti, a teda si žalobca uplatňuje už len rozdiel medzi sumou čerpaného úveru a sumou, ktorú žalovaná doposiaľ uhradila - suma čerpaného úveru 2.920,87 eur mínus suma úhrad žalovanej 1.534,41 eur predstavuje istinu 1.386,46 eur. Žalobca tiež súdu oznámil, že žalovaná počas súdneho konania zaplatila časť svojho dlhu sumou vo výške 34,- eur, a to nasledovnými platbami - dňa 21.07.2021 vo výške 14,- eur, dňa 27.10.2021 vo výške 10,- eur a dňa 24.11.2021 vo výške 10,- eur, preto žalobca zobal žalobu tiež späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 34,- € s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

K svojmu podaniu žaloby pripojil aj listiny - predžalobnú upomienku zo dňa 2.6.2018 s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 4.7.2018, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa

3.8.2021 s podacím hárkom a Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet účinných od 15.7.2013.

8. Podľa ust. § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ust. § 145 ods. 1 a 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa ust. § 146 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

9. Ak vezme účastník svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo (R 54/1992). Na základe citovaných zákonných ustanovení a v súlade s návrhom žalobcu súd nemal dôvod nevyhovieť jeho návrhom na späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 2.822,32 eur s príslušenstvom, preto konanie v tejto časti vo svojom I. výroku zastavil. Vzhľadom na to, že k späťvzatiu žaloby došlo ešte pred pojednávaním, súd na prípadný nesúhlas žalovanej so späťvzatím žaloby podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP by neprihliadol.

10. Dňa 19.1.2022 doručila žalovaná písomné vyjadrenie, v ktorom poukázala, že žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty nebola zmluvou, ale len návrhom na uzavretie zmluvy, keďže z obsahu žiadosti vyplýva podmienka dodatočného prijatia a schválenia žiadosti zo strany veriteľa a to podľa čl. XII žiadosti vydaním Potvrdzujúceho listu. Tento potvrdzujúci list by bol prijatím návrhu na uzavretie zmluvy, avšak žalobca nepredložil žiadny dôkaz, že k tomuto prejavu vôle došlo, čiže žalovaná konštatuje, že k uzavretiu zmluvy nedošlo. Zároveň žalovaná vzniesla námietku premlčania, keďže aj právo na vrátenie preukázateľne poskytnutých peňažných prostriedkov sa titulom bezdôvodného obohatenia premlčuje. Žalovaná navrhla súdu, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal jej náhradu trov konania.

11. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 24.1.2022, pričom žalobca a právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili z dôvodov pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti a súhlasili s rozhodnutím vo veci bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Právna zástupkyňa žalovanej odkázala na svoje písomné vyjadrenie.

12. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, s písomným podaním žalobcu a ním predloženými listinami a zistil tento skutkový stav:

13. Zo žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM podpísanej žalovanou dňa XX.X.XXXX a právnym predchodcom žalobcu dňa XX.X.XXXX vyplýva predschválený úverový rámec vo výške 2.400,- eur pri štandardnej mesačnej splátke určenej vo výške 80,- eur a štandardnej úrokovej sadzbe vo výške 22,80% ročne. Deň splatnosti štandardnej / povinnej mesačnej splátky bol dohodnutý na 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise.

V čl. III tejto žiadosti je tiež uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom RPMN je 24,20 %, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2.726,87 eur, celkové náklady spotrebiteľa spojených so spotrebiteľskou zmluvou sú 326,87 eur.

Z článku XIII tejto žiadosti posledná veta vyplýva, že prijatím a schválením žiadosti zo strany Banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. vydávanej v spolupráci s CFH, OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto zmluvy.

14. V zmysle bodu II ods. 1 a ods. 2 „Uzatvorenie zmluvy a podmienky pre vydanie karty“ Obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. účinných od 15.7.2013 bez podpisu žalovanej (ďalej len ako „OP“) zmluva sa uzatvára na základe Žiadosti Klienta. Žiadosť, spolu s dokladmi vo forme požadovanej Bankou, Klient doručuje Správcovi v podobe Bankou predpísaného

tlačiva, ktoré poskytuje, resp. sprístupňuje Klientovi Správca. Prijatím a schválením Žiadosti zo strany Banky sa Žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. vydávanej v spolupráci so Správcom. Pokiaľ nie je v Zmluve výslovne uvedené inak, Zmluva sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpísania zo strany Banky. Banka bez zbytočného odkladu informuje Klienta o uzavretí Zmluvy vydaním Potvrdzujúceho listu o schválení Žiadosti a uzavretí Zmluvy a zaslaním jedného vyhotovenia Zmluvy. Potvrdzujúci list je súčasťou Zmluvy. Zmluva je rámcovou zmluvou podľa Zákona o platobných službách.

V zmysle bodu V ods. 35 „Zúčtovanie, úhrada a platba“ týchto OP, ak klient nezrealizuje úradu povinnej splátky, správca ho vo výzve na jej vyrovnanie. Banka je povinná informovať klienta o tom, že nedošlo k splateniu povinnej splátky v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej správy (sms), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti povinnej splátky. V prípade, ak banka eviduje voči klientovi pohľadávku po lehote splatnosti, ktorú klient neuhradil ani v zmysle výzvy, má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizácie transakcií držiteľa karty na všetkých kartových účtov vedených na meno klienta. Ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo využiť jednu alebo viacero z nasledovných prostriedkov: a) vyhlásiť dlžný zostatok za okamžité splatný, b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť karty, c) uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, d) vymáhať pohľadávku súdnou cestou, pričom banka má právo vymáhať od klienta všetky náklady spojené z uplatnením pohľadávky, g) postúpiť pohľadávku tretej osobe.

V zmysle bodu X ods. 60 „Zánik Zmluvy o vydaní a používaní Karty“ OP, zmluva, ktorej súčasťou sú tieto Obchodné podmienky, sa uzatvára na dobu neurčitú.

15. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro PREMIUM vystaveného ku dňu 6.5.2021 súd zistil, že žalovaná vykonávala debetné platobné transakcie do 20.2.2018 (zaúčtovaná 21.2.2018) a kreditné platobné transakcie do dňa 27.4.2021 (zaúčtovaná 30.4.2021). Z výpisu ďalej vyplýva

- výška štandardnej úrokovej sadzby: 22,80% ročne,
- výška sankčnej úrokovej sadzby: 5,00% ročne,
- výška štandardnej splátky: 80,- eur,
- výška povinnej splátky na úhradu: 4.146,78 eur,
- deň splatnosti: 20.5.2021,
- variabilný symbol: XXXXXXXXXXXX
- úverový rámec: 2.400,- eur,
- počiatkový stav: 0,- eur a
- konečný stav ku dňu 28.2.2021: 4.146,78 eur v mínuse.

Z tohto výpisu tiež vyplýva, že žalovaná skutočne z úverového účtu čerpala sumu 2.920,87 eur, a na úverový účet vložila sumu 1.534,41 eur.

16. Predžalobnou upomienkou zo dňa 2.6.2018 žalobca vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 220,- eur a to bezodkladne s tým, že ak do 16.6.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 4/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Predžalobnú upomienku si žalovaná prevzala dňa 7.6.2018.

17. Listom zo dňa 4.7.2018 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobca oznámil žalovanej, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti dlhu z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy v celkovej výške 2.626,02 eur.

18. V Oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 3.8.2021 Všeobecná úverová banka a. s. žalovanej oznámila, že svoju pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa XX.XX.XXXX postúpila na žalobcu s účinnosťou k 28.7.2021. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej doručované doporučenou poštovou zásielkou 2. triedy.

Právny stav

19. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného do 22.12.2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 11.6.2010 sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 11.6.2010 povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

20. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinného od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného od 1.11.2008 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného od 1.7.2011 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992 ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 13.6.2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.1964 právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992 premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.1964 pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992 ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa ust. § 122 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.1983 lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

22. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu účinnosti postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1.8.2014, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách účinného od 1.1.2017 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Posúdenie veci súdom

25. Z listinných dôkazov súd zistil, že právny predchodca žalobcu (dňa XX.X.XXXX) a žalovaná (dňa XX.X.XXXX) podpísali Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro Premium, ktorá jej prijatím a schválením sa stala Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s.. Pre posúdenie okolností, či ide o spotrebiteľský úver, nie je rozhodujúce, akou právnou formou sa spotrebiteľský úver poskytuje (zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva), ale dôležité je, že ide o poskytnutie peňažných prostriedkov v prospech spotrebiteľa za odplatu. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Rozdiel medzi spotrebiteľskými úvermi na jednej strane a inými úvermi na druhej strane, v ktorom prípade možno vzťah posudzovať ako obchodný, spočíva predovšetkým v charaktere subjektov takéhoto vzťahu. Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, bankou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ je ochrana zavedená smernicou Rady 93/13/EHS založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Súdny dvor tiež vo svojej judikatúre konštatoval, že systém ochrany zavedený smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

27. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok. Ochrana spotrebiteľa sa týka najmä formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

28. Súd má tiež za preukázané, že vzniknutú pohľadávku zo zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nadobudol ako postupník spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. titulom Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky, a preto v prvom rade súd skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v tomto spore.

29. Podľa ustálenej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov aktívnou vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

30. V zmysle zákonných ustanovení (§ 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch) postúpiť je možné len splatnú bankovú pohľadávku, teda pohľadávku, ktorá sa stala splatnou podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

31. Ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka jasne upravuje postup veriteľa, ktorý pre účinné zosplatnenie dlhu musí byť dodržaný:

1) dohoda strán zmluvného vzťahu o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky,

2) omeškanie so splátkou po dobu troch mesiacov,

3) upozornenie na uplatnenie práva na zosplatnenie v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uplatnením (pričom v čase upozornenia na takúto možnosť nemusí byť ešte dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace, čiže veriteľ môže upozorniť dlžníka na uplatnenie svojho práva aj skôr),

4) uplatnenie práva najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Môže sa javiť, že úprava zákonodarca je prísna, avšak tá je určená najmä na ochranu spotrebiteľa, ktorý je vo všeobecnosti považovaný ako slabšia zmluvná strana, a na to, aby veriteľ bol pri uplatňovaní svojich práv obozretný a včasný, ak má v úmysle v dôsledku omeškania spotrebiteľa dosiahnuť zosplatnenie celého dlhu a zároveň takto zosplatnený dlh úspešne vymôcť v súdnom konaní. Ochrana spotrebiteľa v týchto ustanoveniach je upravená aj preto, aby v prípade, ak veriteľ nedodrží stanovené podmienky pre podanie žiadosti o zaplatenie celej pohľadávky, spotrebiteľ nestratil výhodu splátok. V zmysle cieľov smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu.

32. V danom prípade žalobca predložil obchodné podmienky, ktoré možnosť zosplatnenia v prípade omeškania s platením splátok upravovali. Súd však poukazuje, že nemal za preukázané, aby žalovaná bola riadne s týmito obchodnými podmienkami oboznámená, že tieto jej boli riadne doručené a ich obsah bol žalovanou prijatý, nakoľko tieto obchodné podmienky nie sú žalovanou podpísané. Ak zákon hovorí, že právo veriteľa žiadať zaplatenie celého dlhu má byť zmluvnými stranami dohodnuté, predpokladá sa konsenzus oboch strán, ktorý v danom prípade nebol preukázaný. Len odkaz v zmluve na záväznosť obchodných podmienok ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy o úvere nemôže podľa názoru súdu postačovať, keďže je zrejmé, že predložená zmluva o úvere je štandardnou formulárovou zmluvou bez možnosti spotrebiteľa privodiť zmenu v jej obsahu. K uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, podľa ktorého náležitosti so závažnými dôsledkami pre spotrebiteľa nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

33. Súd má teda za preukázané, že pôvodnému veriteľovi - banke nevzniklo právo žiadať od žalovanej zaplatenie celej pohľadávky pre omeškanie s úhradou niektorej splátky. Žalobca na výzvu súdu predložil listiny, z ktorých vyplynulo, že právny predchodca žalobcu pristúpil k uplatneniu práva podľa ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, napriek tomu, že neexistenciou platnej dohody strán zmluvného vzťahu o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, ani termín konečnej splatnosti, ale ani doba trvania zmluvy. Z uvedených skutočností súd usudzuje, že nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, nakoľko neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože pohľadávka zo spotrebiteľského úveru nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, ale ani sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. Pre úplnosť súd uvádza, že žalobca by taktiež nemal aktívnu vecnú legitímáciu z dôvodu, že nebolo preukázané ani splnenie podmienok postúpenia bankovej pohľadávky podľa ust. 92 ods. 8 Zákona o bankách.

35. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočností, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. (Pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019).

36. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 10Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019 uviedol s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28. marca 2018, ako aj na rozsudok NS SR

sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018 (publikovaný Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 60/2018), že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu mimo bankový sektor. Tiež z tohto ustanovenia vyplýva presný záujem zákonodarcu na tom, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Nerešpektovanie tejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Obč. zák.). Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné a podmienky vyplývajúce z tohto ustanovenia sú podľa dovolacieho súdu špeciálne zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť postúpenia musí pritom prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti).

37. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka písomne vyzvala klienta na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Pre splnenie podmienky písomnej výzvy bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka. (pozri tiež rozhodnutia v obdobných veciach - rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/11/2021 zo dňa 5.5.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/3/2021 zo dňa 18.3.2021)

38. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžadujúceho a to jednak postúpenie splatnej pohľadávky resp. pohľadávky po konečnom termíne splatnosti a doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky a následné omeškania s úhradou dlhu nepretržite počas 90 dní, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca tak podľa názoru súdu nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní a preto súd žalobu o zaplatenie 2.822,32 eur s príslušenstvom zamietol.

39. Súd je tiež toho názoru, že ak by v danom prípade súd vyhodnotil postup právneho predchodcu žalobcu pri zosplatnení a postúpení pohľadávky za platný, nárok žalobcu by bol tiež premlčaný. Podľa predžalobnej upomienky právny predchodca žalobcu chcel pohľadávku zosplatiť pre splátku splatnú v mesiaci 04/2018, pričom splatnosť splátok bola dohodnutá na 15. deň v mesiaci. Súd je toho názoru, že premlčacia doba by začala plynúť od splatnosti tejto splátky splatnej dňa 15.4.2018 a uplynula v zmysle pravidiel počítania času ustanovených v § 122 Občianskeho zákonníka dňa 15.4.2021 a žaloba bola podaná dňa 28.6.2021, teda po uplynutí premlčacej doby.

K trovám konania

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa druhého odseku tohto ustanovenia ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

42. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 4.146,78 eur s príslušenstvom. Súd konanie v časti o zaplatenie 34,- eur zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom pre dobrovoľné plnenie zo strany žalovanej, v časti o zaplatenie 2.778,32 eur zastavil s dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom bez udania dôvodu a žalobu vo zvyšnej časti zamietol ako nedôvodnú. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 1,06 % (= 34,-eur z 4.146,78 eur) a úspech žalovanej predstavuje 98,94 % (= 100 % - 1,06 %). Vzhľadom na pomer úspechu v konaní úspešnej žalovanej patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,88 % (98,94 % - 1,06 %). O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.